

Vidres A La Sang, La Nostra Estirp

La nostra estirp s de titans, i ho dic sense cap prejudici.
penseu sin&ocute; en la gent, que dia rera dia,
sofreix, estima i mor.
aquella trista i oblidada gent
que cada tarda menja el mateix plat poc amanit de tendresa
que es separa per dues cambres,
per enyorar els camins que se sap irremeiablement
venuda pel dest.
I engendra en els infants, i creix en els infants,
i s poderosa i dola com un arbre
com un gran arbre dens i vigor&ocute;s
Que cada primavera treu florida.
La nostra estirp, ben cert, s de titans.